ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 4-й
Газета виходить щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 43 (173) | Субота, 24 жовтня 1970 року | Ціна 2 коп.

НАЗУСТРІЧ ВЕЛИКОМУ ЖОВТНЮ

Небагато часу залишилося до великого, світлого свята радянського народу — 53-ої річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. Разом з радянським народом це свято буде відзначати усе прогресивне людство світу.

53 річниця Великого Жовтня ще одна героїчна сторінка в літописі історії нашого народу, вона відзначатиметься як завершальний рік п'ятирічки, як рік ювілею В. І. Леніна, сторіччя якого наш народ відзначив трудовими перемогами.

Йдучи назустріч славній річниці Великого Жовтня, ще ширше розгортається соціалістичне змагання на підприємствах, будовах, серед трудівників сільського господарства.

У виконання грандіозних завдань, які затвердив XXIII з'їзд КПРС, внесли свій посильний вклад і трудівники Українського товариства глухих. В цілому по системі Товариства виробничі завдання третього кварталу успішно виконані. Дев'ятимісячний план по реалізації продукції колектив Київського дослідного підприємства виконав на 111,9 процента, Житомирського УВП — на 104,1, Білоцерківського — на 108,2, Конотопського — на 106,5, Ворошиловградського № 2 — на 104,1 процента та багато інших. Зараз на всіх учбово-виробничих підприємствах колективи взяли нові, підвищені соціалістичні зобов'язання на честь XXIV з'їзду КПРС і успішно їх виконують.

Непоганих успіхів у соціалістичному змаганні в останньому році п'ятирічці домоглись і трудівники колгоспних і радгоспних ланів. В усіх областях пройшли наради передовиків сільського господарства, на яких обговорювалися рішення липневого Пленуму ЦК КПРС, підводилися підсумки взятих зобов'язань, намічались нові рубежі.

Відрадні підсумки роботи членів УТОГ, які працюють у сільському господарстві. В колгоспах і радгоспах Дніпропетровської області працює понад 850 членів УТОГ. Серед них 63 ударники комуністичної праці, 17 — нагороджені урядовими нагородами.

Доярка колгоспу імені Котовського Дніпропетровської області Н. Г. Синенко за 7 місяців цього року надоїла по 2900 кілограмів молока від кожної корови.

З 1945 року беззмінно в артілі імені Кірова с. Баланівка, що на Вінниччині, працює трактористом І. В. Плахотний, в цій же області в артілі «Росія» 25 років працює свинарем В. К. Крищук. З року в рік він одержує високі добові прирости живої ваги тварин.

В артілі «Перше травня», с. Лебединці на Житомирщині, доярка М. П. Коврига за 9 місяців надоїла по 2957 кілограмів молока від кожної корови.

15 років працює в артілі імені Чкалова Оржицького району на Полтавщині тваринник Ф. Дикий, добовий приріст живої ваги тварин по його групі становить 1282 грами.

Приклад самовідданої праці членів УТОГ можна навести багато. Є свої передовики, ударники комуністичної праці, у кожній області. Загальним для всіх членів Товариства є прагнення зробити якомога більше і краще. У соціалістичних зобов'язаннях на честь XXIV з'їзду КПРС вони висловлюють одностайну думку і запевняють Комуністичну партію, що докладуть усіх зусиль, щоб свої зобов'язання виконати достроково.

Завдання обласних відділів УТОГ, адміністрації УВП, первинних партійних, профспілкових, первинних організацій УТОГ полягає в тому, щоб з перших днів організувати, підтримати і допомогти розгорнути широке соціалістичне змагання серед колективів за гідну зустріч XXIV з'їзду КПРС.

Тепер за словом повинно стати діло, жива організаційна робота з людьми, яка повинна забезпечити успіх на всіх ділянках, де трудяться члени Українського товариства глухих.

ВИСОКЕ ЗВАННЯ

Швейники Конотопського учбово-виробничого підприємства успішно виконують підвищені соціалістичні зобов'язання, взяті на честь XXIV з'їзду КПРС.

Недавно колективу закрійного цеху, де майстром Л. Оселедець, постановою обласного комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств та обласного відділу УТОГ присвоєно звання: «Цех високої культури праці». Це ж звання незадовго перед цим було присуджено і колективу підготовчого цеху, де майстром Г. Бархатова.

У дні трудової переджовтневої вахти добре трудяться швейні бригади, які очолюють майстри В. Голенко та Й. Борохов. Щоденні виробничі завдання колективи цих бригад значно перевиконують.

На підприємстві широко розгорнулося соціалістичне змагання за дострокове завершення останнього року п'ятирічки. У цьому змаганні зразки високої продуктивності праці показують ударники комуністичної праці — різальник тканин, член місцевого комітету профспілки Юрій Шейко, швеї-мотористки Євдокія Тодор, Віра Руденко та інші.

Колектив швейників не тільки успішно справляється із своїми завданнями, він постійно надає шефську допомогу на збиранні цукрових буряків артілі імені К. Маркса села Мельня та радгоспові «Жовтень» села Підлипне.

— Зустріти 53-ю річницю Великого Жовтня достроковим виконанням плану десяти місяців, допомогти трудівникам села — таким розуміємо свій обов'язок,—заявив директор УВП М. В. Кабанов.

В АВАНГАРДІ—ПЕРЕДОВИКИ ЗМАГАННЯ

Готуючись гідно зустріти XXIV з'їзд КПРС і 53 річницю Великого Жовтня на Одеському учбово-виробничому підприємстві № 2 з кожним днем шириться рух за дострокове виконання взятих зобов'язань. Успішно виконавши план 9 місяців, колектив докладає всіх зусиль, щоб план жовтня місяця виконати достроково.

Передз'їздівська трудова вахта висуває нові імена передовиків соціалістичного змагання.

Четвертий місяць місцевий комітет профспілки підтверджує звання «Краща за професією» — швеї-мотористці дільниці масового пошиву Г. Савчак, яка систематично перевиконує норми виробітку і здає продукцію з першого пред'явлення.

Звання «Краща за професією» присвоєно також швеї-мотористці М. Богачик. Голова місцевого комітету Л. Школьникова вручила їй букет квітів і перехідний вимпел. Добрих наслідків у змаганні домоглись швеї дільниці масового пошиву Є. Денисенко, А. Груздова, Л. Зотова, Л. Новак, В. Колосова, М. Крамаровська, Л. Мосійчук.

Досвід передовиків широко популяризується на виробничих зборах та в стінній газеті.

Ю. ГЕР.

ВЕЧІР ДРУЖБИ

Напочатку вересня в'єтнамський народ, все прогресивне людство світу відмічало 25-річчя Демократичної Республіки В'єтнам. Працівники Житомирського Будинку культури присвятили цій знаменній даті літературний вечір під назвою «В'єтнам — у кожному серці». В гості запросили інженерів і техніків—Данг Ван-Хопа, Фам Ван Ба, Нгуєн Куанг Банк і Нгуєн Хеу Бінь, котрі проходять практику на заводі «Щит-прилад-автоматика». Тепло зустрінуті і присутніми, гості багато розповідали про свою країну, про розбійницькі дії американських солдат, стійкість і мужність в'єтнамського народу в народно-визвольній війні, про велику безкорисну допомогу В'єтнаму з боку Радянського Союзу.

Активісти бібліотеки П. Макарчук, Н. Пасічниченко, В. Бондар, В. Попик й інші читали вірші й окремі оповідання про мужню боротьбу в'єтнамського народу.

На заключення вечора гостям були вручені пам'ятні українські сувеніри. У відповідь в'єтнамські друзі подарували Будинку культури фотографії, на яких було зафіксовано моменти боротьби в'єтнамського народу проти американської агресії і ювілейний номер газети «Народ» зі своїми автографами.

Л. МІК.

Директор Житомирського Будинку культури глухих.

П'ЯТИРІЧКУ — ДОСТРОКОВО!

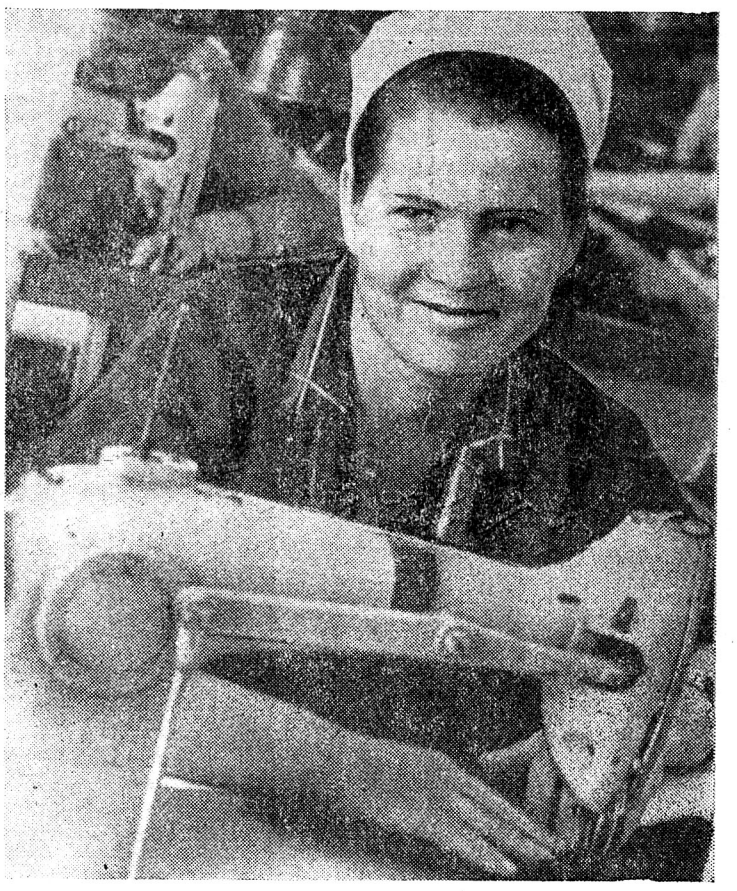

Ударниця комуністичної праці, швея-мотористка Білоцерківського УВП О. МЕЛЬНИЧЕНКО. Ставши на трудову вахту на честь XXIV з'їзду КПРС, вона змінні завдання виконує на 120—130 процентів.

Підвищують кваліфікацію

На Стрийському учбово-виробничому підприємстві глухих організовано навчання по підвищенню кваліфікації робітників без відриву від виробництва. Лаборанти УВП Валентина Іванів і Софія Столярська, слюсарі Петро Климків і Микола Павликович та інші робітники вчаться на курсах кочегарів-котельників, якими керує інженер Стрийського деревообробного комбінату В. Бурдуляк, вони набувають суміжної професії. Вчаться робити хімочистку, визначати лужність та жорсткість води.

Підвищують кваліфікацію вальцювальники під керівництвом головного інженера УВП О. Шабатури. Електрики — під керівництвом інженера В. Сташкова. Вчаться також швеї і пресувальники.

ПЕРЕВИКОНУЮТЬ ЗМІННІ ЗАВДАННЯ

Ташкент, Якутськ, країни Азії, Африки, Куба... На такі адреси надходить продукція цеху вимірювальних приладів Київського учбово-виробничого підприємства № 1.

Готуючи гідну зустріч XXIV з'їзду КПРС, колектив УВП переглянув свої можливості та резерви і взяв нові підвищені соціалістичні зобов'язання: річний план по випуску продукції завершити до 16 грудня ц. р. Знизити собівартість виробів на 0,7 процента. Крім цього, за рахунок підвищення продуктивності праці збільшити випуск виробів на 3 проценти.

Тепер трудівники підприємства докладають усіх сил, щоб дотримати даного слова. Перед у змаганні ведуть робітники друкарської дільниці. Від результатів їх праці у великій мірі залежить ритмічна робота інших дільниць. Тому вони прагнуть домогтися якнайвищих виробничих показників.

Тон у роботі задають передовики виробництва Євгенія Ільченко, Віра Прохоренко, Євдокія Андрущенко, Ольга Вакуленко. Щозміни вони виконують норми виробітку на 125—130 процентів. Трудівниці обробляють щоденно 400—600 погонних метрів сталевої стрічки, друкуючи на ній мірні поділки.

Ще вищих показників домагається друкарка Марія Чемер. Її результат 140—150 процентів денної норми.

На третину більше, ніж передбачено виробничим завданням, видають продукції за зміну слюсарі-складальники — ветеран підприємства Михайло Васильович Білик, а також Микола Глобець, Григорій Гончаренко, Микола Непоп, Степан Ільченко, Григорій Філоненко та інші.

За рахунок використання внутрішніх резервів помітно підвищили продуктивність праці робітники дільниці гальванічного покриття Георгій Тройсліт, Олександр Мешков та Йосип Яковецький. Якщо, наприклад, за місяць вони покривали нікелем 800 штук корпусів рулеток, то тепер на тій же виробничій площі на 700 штук більше.

Б. ПЕТРЕНКО.

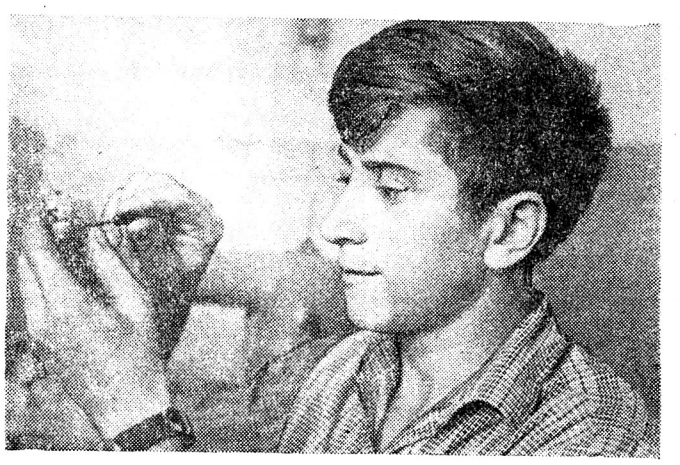

Анатолій Гуйван — наладчик швейного обладнання Лубенського УВП. Він завжди вчасно проводить профілактичний ремонт і швидко усуває поламки швейних машин, забезпечуючи високу продуктивність праці робітниць.
На фото: А. ГУЙВАН.
Фото В. ВАСИЛЕНКА.

ДО ВІДОМА ЧЛЕНІВ ПЛЕНУМА УТОГ

28 ЖОВТНЯ 1970 року о 10 годині ранку в приміщенні Київського Палацу культури (вул. Курська, 6) відбудеться черговий пленум УТОГ.

ПРЕЗИДІЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УТОГ.

Офіційні повідомлення

* Вже повідомлялося, що Київське дослідне підприємство розробило новий побутовий апарат «Сигнал», який реагує на плач дитини і дає можливість батькам своєчасно прийти їй на допомогу.

Президія Центрального правління УТОГ зобов'язала Київське дослідне підприємство виготовляти «Сигнал», забезпечивши ним облвідділи для вручення сім'ям глухих, які працюють на підприємствах і в організаціях Товариства. При народженні дитини апарат «Сигнал» видається її батькам безкоштовно.

* З метою дальшого покращання житлових умов працюючих в системі Товариства, президія ЦП УТОГ виділила Житомирському учбово-виробничому підприємству 150 тисяч карбованців для пайової участі в будівництві жилих квартир.

Харківське учбово-виробниче підприємство № 1 крім фільмоскопів випускає і баластний індуктивний пристрій. Невеличкий на вигляд, але компактний і дуже потрібний прилад використовується при електромонтажі люмінесцентних ламп денного світла і користується великим попитом у споживачів.

У виготовленні баластного індуктивного пристрою зразки високопродуктивної праці показує намотувальниця котушок Анастасія Медведєва. Тут вона стала ударницею комуністичної праці, заслужила шану та повагу всього виробничого колективу УВП. Щозміни А. Медведєва виконує свої виробничі завдання на 145—150 процентів.

На фото: А. МЕДВЕДЄВА.

Листи читачів до редакції

Київ-5, вул. Червоноармійська, 74

Школа в Теребовлі

В одному з мальовничих куточків міста Теребовлі, що на Тернопільщині, розкинулись будинки спецшколи для глухих дітей. Тут навчається і проживає понад 120 учнів. Вони всім добре забезпечені. Про дітей піклується весь педколектив на чолі з директором школи Володимиром Лук'яновичем Симоновичем.

У школі є швейна й столярна майстерні. Майбутні швеї та столяри виготовляють з дерева і шиють з тканини різні речі. Учні самі роблять табуретки, стільці, рамки, ремонтують парти, двері. Дівчата — шиють сорочки, фартушки.

Піонери і комсомольці спецшколи беруть активну участь в гуртках художньої самодіяльності.

У методичному кабінеті організована виставка дитячих робіт — різноманітні макети, альбоми, малюнки, картини, роботи з дерева, пластиліну і паперу.

Дітям часто демонструються кінофільми.

Гордяться вчителі і вихователі Богданом Семчишиним, Дмитром Михайлишиним, Марією Галан, Ярославом Семків, Андрієм Левченком, Марією Бондарчук та іншими учнями, котрі не лише добре вчаться, але й займаються громадсько-корисною працею на пришкільних ділянках та господарстві.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

НОВИЙ ГУРТОК

Оригінальний жанр користується великою популярністю у членів УТОГ. У цьому ми переконалися, організувавши концерт артистів цирку.

Зал глядачів нашого будинку культури був вщерть переповнений. На незвичайний концерт прийшло чимало відвідувачів з своїми сім'ями.

Рівно о 19 годині 30 хвилин піднімається завіса. Артист З. І. Брустін і його асистенти з великим знанням своєї справи розпочали програму, яка тривала дві години. Кожен номер глядачі супроводжували бурею оплесків. Після закінчення концерту, коли було оголошено про організацію гуртка оригінального жанру, багато членів УТОГ вирішили взяти участь у його роботі.

Минув перший місяць роботи гуртка оригінального жанру. За цей час ніхто з його учасників не пропустив жодного заняття. Всі гуртківці з великим захопленням беруть участь у репетиціях. Особливо наполегливо прагнуть оволодіти майстерністю оригінального жанру студент художнього училища Юрій Черновський, слюсар заводу «Теплоконтроль» Роман Балацький, столяри деревообробного комбінату та Львівського вагоноремонтного заводу Йосип Войтович та Роман Бач, швея фірми «Маяк» Катерина Приймак.

В роботі гуртка ще є свої труднощі. Потрібно придбати костюми, виготовити реквізит. Та ми твердо віримо — мине небагато часу, і ми знову виступимо перед глядачами з новою програмою.

М. ФУРЕР.
Директор Львівського обласного Будинку культури.

Екскурсія по Херсонщині

Олександрійський міжрайвідділ УТОГ організував цікаву екскурсію. Учасники її побували в Каховці, де оглянули легендарну «Тачанку», відвідали заповідник Асканія — Нова.

Багато під час екскурсії допоміг нам завідуючий Каховським клубом глухих Юрій Терентійович Тищенко, за що ми виражаємо йому щиру подяку. Він ознайомив нас з історичними місцями Каховки, розповів чимало цікавого про свій рідний край.

Л. ОВЧАРЕНКО.

І знову новосілля

Нещодавно 8 сімей трудівників Артемівського УВП відсвяткували новосілля. Серед тих, хто одержав нове житло, швеї підприємства — ударники комуністичної праці Є. Єщенко, К. Костина, Л. Пахомова, сім'я шофера В. Гончаренка, товарознавця О. Астролога та інші.

До кінця нинішнього року трудівники одержать ще 10 нових благоустроєних квартир. А в недалекому майбутньому житлом будуть забезпечені всі, хто його потребує.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

Вони запевнили...

Нещодавно відбулась нарада працівників сільського господарства Кіровоградщини. В її роботі взяло участь понад 30 глухих трудівників. Голова облвідділу УТОГ К. Спортесний розповів учасникам наради про наслідки праці сільських трударів в нинішньому році та завдання, які належить здійснити їм на кінець останнього року п'ятирічки.

На нараді виступили фуражир колгоспу імені Леніна Новгородківського району М. Сулима, коваль артілі імені Шевченка Олександрійського району Г. Марцофей, робітниця радгоспу «Долинський» Долинського району В. Начос, електрозварник колгоспу імені Горького Добровеличківського району Л. Півень та інші. Вони запевнили, що й надалі будуть працювати ще краще, щоб наша країна була багатою й могутньою.

Л. ЗИМЕНКО.

Нарада передовиків

У Дніпропетровську відбулася обласна нарада передовиків сільського господарства. Про трудові досягнення хліборобів — членів УТОГ розповів голова облвідділу УТОГ К. Бабенко.

Потім учасники наради поділилися своїм досвідом роботи. Виступили доярка колгоспу імені Ватутіна тов. Величко, доглядач худоби колгоспу імені Леніна Софіївського району Лисюк та інші.

Учасники наради прийняли звернення до всіх глухих хліборобів області із закликом зустріти XXIV з'їзд новими трудовими успіхами.

Після урочистої частини для учасників наради було дано концерт.

Р. ГОЛЬДМАН.

Книга розповідає

На видному місці в Червоному кутку Стрийського учбово-виробничого підприємства стоїть обладнана вітрина. Під склом там зберігається книга пошани робітників УВП.

Перегортаємо її сторінки. Ось портрет лекальниці Г. Мончак. На підприємстві вона вже працює багато років. Ленінський ювілей трудівниця зустріла високими виробничими показниками, а сьогодні готує гідні подарунки до XXIV з'їзду КПРС.

До книги пошани УВП занесено також імена пресувальника Д. Г. Юрківа, швеї К. О. Віхоть, слюсаря М. І. Романишина та інших робітників.

Поруч з вітриною обладнана Дошка пошани, на яку занесено портрети кращих трудівників І. М. Івашківа, М. М. Гузан, О. М. Васильєва, М. Н. Цибульського, Г. М. Матковського, А. І. Грабовського та інших. Ними пишається весь наш колектив.

З. РОМАНІВ.

м. Стрий
Львівської обл.

ЕЛЕМЕНТИ ПРАЦІ НА УРОЦІ

Підготовка учнів до практичної діяльності в значній мірі розв'язується шляхом трудового навчання, одним з етапів якого є ручна праця.

У процесі трудової діяльності на уроках ручної праці учні знайомляться з великою кількістю інструментів і матеріалів, дізнаються про їх властивості й якості. Працюючи, учень спостерігає за зміною матеріалу під дією інструменту, контролює і спрямовує свої зусилля.

Особливо велику роль відіграє ручна праця для учнів спец-шкіл глухих. Знання, здобуті в процесі праці, допомагають учням як у навчанні, так і у виборі професії.

На прикладі одного уроку розглянемо, які навики здобувають третьокласники.

Тема уроку: виготовлення шклянки з пап'є-маше. Метою урока я ставлю — навчити школяра розфарбувати шклянку, підбирати найбільш приємні поєднання кольорів (жовтий, червоний, синій). Для заняття було приготовлено такі матеріали: папір, баночки для води, клей, пензлі, баночки для фарби.

Під час пояснення нового матеріалу та практичної роботи я говорю: «Діти! Сьогодні будемо розфарбовувати наші вироби». Черговий роздає зошити, в яких учні пишуть все те, що я пишу на дошці. Наприклад: тема урока «Розфарбувати шклянку». Тут же пишу перелік незнайомих слів та послідовність операцій під час розфарбовування шклянки.

Цей момент дуже важливий, оскільки виробляє системний впорядкований підхід до виконання роботи.

Поки черговий роздає учням білі аркуші паперу, я ставлю перед ними завдання: самостійно продумати малюнок для шклянки і розфарбувати його трьома фарбами. При цьому учні користуються вивішеними таблицями з готовими малюнками. Потім я відзначаю найкраще поєднання кольорів. Тоді беру шклянку, фарби і починаю наносити кольори, показуючи учням, як правильно проводити рухи пензлем, скільки треба брати фарби і звідки починати їх наносити.

За роботу учні беруться із захопленням. Цікавлюсь виконанням завдання, зокрема, кожним учнем.

У кінці уроку пропоную повторити, як треба фарбувати шклянку. Відповідаючи, учні користуються записами в зошиті. Далі оцінюю роботи й одну-дві вибираю для виставки, а тоді оголошую: «треба прибрати робоче місце і помити пензлі!» Лунає дзвінок, урок закінчено.

Продуманий підхід до ведіння такого уроку стимулює мислення учнів, їх активність і самостійність у роботі.

Т. ГОРОДЕЦЬКА.
Учитель праці Миколаївської школи-інтернату для глухих дітей.

У групі виробничого навчання

Вже протягом кількох років Львівське учбово-виробниче підприємство № 1 проводить випуск швей-мотористок.

У своїй постанові на початку ліга цього року президія ЦП УТОГ відмітила, що велика заслуга Львівського облвідділу УТОГ та адміністрації двох підприємств міста в тому, що вони постійно, проводять «День відкритих дверей». При цьому використовуються всі доступні засоби роз'яснювальної роботи серед випускників шкіл-інтернатів області у виборі масових професій. І це, в свою чергу, створює для потреб виробництва необхідний резерв поповнення кадрів. Багато колишніх глухих учнів, які раніше проходили виробниче навчання, тепер по-ударному трудяться у виробничому колективі підприємства. Це — Н. Рябокінь, І. Талашевський, С. Пашкевич, Я. Сільвестров, М. Гівель, З. Патрай та інші.

Всі вони показують зразки високопродуктивної праці. Їм присвоєно почесне звання ударників комуністичної праці.

Цього року учнівська група виробничого навчання Львівського УВП № 1 нараховує 15 чоловік. Практичні заняття проводить з ними інструктор Лідія Гуракова.

У 1957 році Ліда вперше переступила поріг підприємства, опанувала професією швеї-мотористки, успішно працювала, виконуючи та перевиконуючи виробничі плани і без відриву від виробництва закінчила вечірнє відділення Львівського технікуму легкої промисловості.

Влітку цього року Ліду Гуракову було запрошено до Москви. Там в лабораторії загального та професійного навчання дорослих глухих при науково-дослідному інституті дефектології Академії педагогічних наук СРСР вона поділилася досвідом навчально-виховної роботи учнів.

Нещодавно Ліду Гуракову партійна організація підприємства прийняла кандидатом у члени КПРС.

На фото: Л. ГУРАКОВА (ліворуч) показує ученицї С. ІЩЕНКО, як правильно треба робити обточку тканини.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

У Львівській школі-інтернат дітям прищеплюють любов до праці в саду.

На фото: Оля Хоміна та Ярослав Десятник збирають пізні осінні груші «Бера зимова».

Молодь XXIV з'їзду КПРС

Комсомольці і молодь Одеського учбово-виробничого підприємства № 3 з новим трудовим піднесенням, висловлюючи безмежну відданість Комуністичній партії, готуються гідно зустріти XXIV з'їзд КПРС.

У серпні нинішнього року на відкритих комсомольських зборах обговорювалось питання «Завдання комсомольської організації за гідну зустріч XXIV з'їзду КПРС». Молодь одностайно підтримала постанову ЦК ВЛКСМ про проведення з серпня 1970 року по квітень 1971 року ленінського заліку, який присвячується XXIV з'їзду КПРС під девізом: «Ми справі Леніна і партії вірні».

На зборах були затверджені підвищені соціалістичні зобов'язання комсомольської організації підприємства. Девіз соціалістичного змагання комсомольців: «Поруч з комсомольцем не повинно бути відстаючих». На початку жовтня цього року був проведений комсомольсько-молодіжний суботник, на який вийшло п'ятдесят чоловік комсомольців і молоді підприємства. Учасники суботника виготовили продукції на тисячу карбованців. Частина зароблених коштів буде перерахована на капітальний ремонт районного будинку піонерів. Відмінно працювали на суботнику А. Хмиз, М. Пархоменко, О. Харчук, Ю. Аваряскін та інші.

На звітно-виборних комсомольських зборах, які відбулись на початку жовтня, комсомольці активно і критично обговорювали роботу комсомольського бюро за звітний період. Збори зобов'язали новообране бюро свою роботу організовувати так, щоб комсомольці і молодь активніше працювали на підприємстві, виконували взяті підвищені соціалістичні зобов'язання на честь XXIV з'їзду КПРС.

А. ЄВТУШЕНКО.
Секретар бюро комсомольської організації Одеського УВП-3.

ЛЮДИНА, З ЯКОЮ ПРАЦЮЄШ ПОРЯД

КЛЕНОВИЙ ЛИСТ, ПІЗНЯ КВІТКА...

За вікнами золота осінь. Стоять у багрянці дерева, стелеться золотий килим під ноги людям. А тут, в цехах, розмірено і чітко гудуть машинки, рухається конвеєр. Швидкими, звичними рухами завершують операцію жінки і дивишся — уже лежать готові куртки. Багато працює у нас на Лубенському УВП хороших людей. Про кожного є що розповісти.

...Вона невисока, стрункa, з коротко підрізаним волоссям, майже непримітна серед дівчат. Галина Ковтун чимось звертає на себе увагу. Можливо, тим, що завжди зібрана, спокійна і охайна. А, можливо, своєю привітною посмішкою.

Не так уже й мало пройшло часу — шість років — а як за цей час виросла її майстерність. Ім'я її на Дошці пошани і незмінно стоять цифри 115—120 процентів виконання плану. Встигає Галина скрізь. Завжди на машинці тремтить прикріплена квітка, а сьогодні — золотий кленовий лист. Не стерпить, коли поряд у подруги робоче місце захаращене — зробить зауваження без докору, але так, що заперечувати ніхто не стане. Спитаєш у неї поради — вона готова зразу ж тобі допомогти, показати, навчити.

...У кожної людини є щось своє, завітне, до якого тягнеться вона усе життя. Галина захоплюється танцями. Ви, може, зустрічали її на сценах Полтавського чи Дніпропетровського Будинків культури? Може, ви бачили її у Києві на молодіжному фестивалі?

Коли подруги питали у Галини, як вона не чуючи танцює, Галина відповідала:

— Якщо є велике-велике бажання, то всього доб'єшся у житті.

І вона ділилась з подругами давніми спогадами...

Ще малою дівчинкою задивлялась, як танцюють однолітки, а потім удома ховалась від людського ока і вчилась, вчилась, повторюючи бачене.

Наполегливість і тепер не залишає Галину. Вона навчається в 11 класі вечірньої школи.

— Важко вчитись, Галю?

— Нелегко, але освіту треба мати...

В ці дні разом з усім колективом Галина Ковтун несе почесну трудову вахту на честь XXIV з'їзду КПРС. Я дивлюся, як вона схиляється над машинкою, як працюють швидкі, проворні руки, і мені хочеться сказати їй: успіху тобі, Галино, у праці і житті.

В. БИБКО.

Лубни.

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ

В ТОЙ ОСІННІЙ ДЕНЬ, коли ми познайомились із перекладачем компактної групи Лілею Вишемирською, Микола Павлюк, Віталій Овчаренко та Ольга Шимановська мали працювати на третій зміні і нам нічого не лишалось, як чекати їх біля прохідної заводу.

Десь із хвилини на хвилину вони мали підійти. Ліля Григорівна частіше, ніж це було потрібно, поглядала то на годинник, то на алею.

— Точність і акуратність у виконанні даного слова — не тільки у них, а у більшості членів нашої компактної групи,— ніби виправдовуючись, говорила Ліля Григорівна.— Саме за це їх поважають у нашому великому колективі. Та ось і вони...

Знайомимось. Віталій почав було виправдовувати невеличку затримку, але його ніхто не слухав, сипались запитання, які перекладачка ледь встигала пояснювати.

Уже по дорозі до цехів, коли трохи уляглися перші враження від зустрічі, говорили спокійно, слухали уважно.

Віталій Овчаренко на заводі працює обрубником у чавуно-ливарному цеху уже десять років. Ударник комуністичної праці нагороджений ювілейною медаллю. У цеху, де працює Віктор, до нас підійшов майстер Василь Щукін.

— Золоті руки у Віталія і, головне, він завжди готовий допомогти, ніколи не рахується з часом,— сказав майстер. В цеху працюють члени УТОГ, наш колектив задоволений їхньою роботою. Дружні, працьовиті хлопці.

Побували ми в той день і у фільтро-пресувальному цеху, де працює Микола Павлюк. Ще молодий, а за плечима у нього уже вісімнадцять років беззмінної праці на фільтрах. І його в день 100-річчя з дня народження В. І. Леніна щиро поздоровляли робітники з заслуженою нагородою. Майстра Валентини Корнієнко не було, і про Миколу нам багато теплих слів сказали товариші по цеху.

— У компактній групі на заводі тридцять дев'ять членів УТОГ,— розказувала Л. Вишемирська,— люди працюють у багатьох цехах, на різних змінах. Я вже тут більше десяти років, але не пам'ятаю випадку, щоб адміністрація заводу докоряла нам за погану роботу. Ось перший приклад. Ольга Шимановська працює піскоструйницею. Нелегка ця праця, а особливо для жінки. І все ж ударниця комуністичної праці чудово справляється із своїми обов'язками.

...Проходили широкими і гомінливими цехами. Скрізь кипіла творча, напружена праця. Ось гори готової продукції — блискучі, з коричневими головками гірлянди ізоляторів. Десь вони служитимуть людині, нестимуть на своїх плечах вагу дротів і високий електричний струм. Горітимуть лампочки Ілліча на просторах нашої Батьківщини у найвіддаленіших оселях. У цих ізоляторах-гірляндах частка праці скромних трудівників, членів УТОГ компактної групи Слов'янського арматурно-ізоляційного заводу ордена Трудового Червоного Прапора імені Артема.

...Біля прохідної під уже жовтіючою акацією присіли відпочити, поділитись думками, висловити побажання.

— Днями ми обговорили наші підвищені зобов'язання на честь XXIV з'їзду КПРС,— почала розмову Л. Вишемирська. Не забуваємо і про особисті соціалістичні зобов'язання по достроковому виконанню виробничих завдань останнього року п'ятирічки.

По тому, як уважно і зосереджено слухали її товариші, підтверджуючи це схвальними жестами рук, я зрозумів, що в них є тверда упевненість і рішучість зробити все, щоб їхня компактна група і надалі користувалась загальною повагою всього колективу.

— А це на пам'ять про наш завод,— і Ліля Григорівна протягнула мені невеличку фарфорову статуетку Володимира Ілліча. Це наш робітничий подарунок од щирого серця.

...Він стоїть у мене на робочому столі, я дивлюсь на нього і згадую людей, які вкладають свій труд в продукцію, яка зв'язана з електрифікацією народного господарства, а значить і з виконанням одного із заповітів Володимира Ілліча: «Комунізм — це є Радянська влада плюс електрифікація всієї країни».

Ол. ОЛЕКСІЄНКО.
м. Донецьк.

На фото: (ліворуч вгорі) Віталій Овчаренко. (Внизу) Микола Павлюк.

ВІД З'ЇЗДУ — ДО З'ЇЗДУ

РЕСПУБЛІКА БУДУЄ

ТАКОГО розмаху капітальних робіт, як у нинішній п'ятирічці, наша республіка ще не досягала. Досить сказати, що державні асигнування становлять 57,4 мільярда карбованців — сума, що дорівнює третій частині капітальних вкладень за всі роки Радянської влади. На ці кошти споруджено і введено до ладу сотні важливих об'єктів.

Продовжує зростати індустріальна могутність України. За нинішню п'ятирічку значно збільшились енергетичні потужності республіки. Введено до повної проектної потужності (2,3—2,4 мільйона кіловат) Ворошиловградську, Бурштинську, Зміївську і Криворізьку теплові електростанції, нові потужності на Трипільській і Ладижинській ДРЕС та енергоблок на Слов'янській ДРЕС. На 278 тисяч кілометрів простяглись нові лінії електропередач.

Країна споживає все більше палива, яке видають гірники Донбасу і Львівсько-Волинського вугільного басейну. Стали до ладу 15 шахт і розрізів, 4 вуглезбагачувальні фабрики.

Розвиваються нафтова і газова галузі промисловості. Почали діяти нові свердловини на Чернігівщині та в інших нафтоносних районах республіки, прокладено важливі магістральні газопроводи великого діаметра. Гордістю будівельної індустрії є споруджена на Криворізькому металургійному заводі імені Леніна доменна піч № 7 потужністю 1,7 мільйона тонн чавуну за рік. Дають продукцію великосортний прокатний стан «600» на Комунарському металургійному і трубоелектрозварювальний цех на Новомосковському металургійному заводі. Розширилася сировинна база української металургії. Вже йдуть состави з продукцією Дніпровського гірничозбагачувального і першої черги Запорізького залізорудного комбінатів.

Високими темпами розвивається хімічна промисловість, насамперед, виробництво мінеральних добрив. Новими цехами і агрегатами збагатились Горлівський, Дніпродзержинський і Черкаський хімкомбінати, Новостебниківський калійний і Калуський хіміко-металургійний комбінати. Працює на сільське господарство новозбудований Ровеський завод азотних добрив.

Машинобудування називають серцевиною важкої індустрії. Від його роботи і якості продукції у великій мірі залежить технічне переозброєння всіх галузей народного господарства. За роки нинішньої п'ятирічки значно зросли виробничі потужності тракторної і автомобільної промисловості республіки. Серед новобудов — Вінницький підшипниковий, Полтавський завод хімічного машинобудування, «Центроліт» в Одесі. Став до ладу завод електроно-обчислювальних машин у Києві.

Великі кошти направлялись на будівництво, реконструкцію і розширення підприємств, які виробляють товари народного споживання. Споруджено Ровенський і Житомирський льонокомбінати загальною потужністю 50 мільйонів метрів готових тканин за рік. Введено в дію Тернопільський текстильний комбінат, нові швейні і трикотажні фабрики, цукрові, молочні заводи та інші підприємства легкої і харчової промисловості. Великий обсяг капітального будівництва вимагав збільшення виробництва будівельних матеріалів. Споруджено заводи: цементний у Кам'янець-Подільському, залізобетонних промислових конструкцій у Гнівані, великопанельного домобудування в Павлограді.

Нові електростанції, комбінати, заводи, шахти зміцнюють економічну могутність республіки, справляють великий вплив на життя і побут населення. Відбуваються якісні зміни в структурі промисловості, змінюється обличчя районів, де споруджуються нові підприємства.

Продовжуючи ленінську трудову вахту, багато будівельних колективів з честю виконують взяті соціалістичні зобов'язання, все ширше розгортають змагання за гідну зустріч XXIV з'їзду КПРС.

Г. СЕМЕНОВ.

Турбота про людей

Новий навчальний рік у вечірній школі робітничої молоді при Стрийському УВП розпочався організовано. Адміністрація і партійна організація підприємства подбали про те, щоб поліпшити умови робітникам, виділено й обладнано спеціальну кімнату, закуплені меблі, наочне приладдя, створена бібліотека на 4 тисячі книг.

Недавно комуніст Олексій Іванович Беседін передав бібліотеці із свого фонду художньої та політичної літератури майже на 170 карбованців, подарував книжкову шафу. Приклад цей став хорошим початком. Майстер пресувального цеху Валентина Серова, робітник Василь Іваницький та інші теж подарували книги із своїх домашніх бібліотек.

Дуже став у пригоді придбаний апарат «Звук-12». Не можна без хвилювання дивитись на людей, які вперше почули звуки, людський голос і мову. Тепер вечорами в Червоному кутку після трудового дня збираються робітники. До їх послуг свіжі газети й журнали, є можливість подивитись телевізійні передачі, послухати цікаву бесіду.

Турботу про людей постійно проявляють комуністи І. Іщенко, Й. Гисяк, Ю. Гаєва.

Р. БОРЧЕНКО.

СЛІДАМИ ВИСТУПІВ «НАШОГО ЖИТТЯ»

«РІШЕННЯ ПРИЙНЯТО. А ДАЛІ?»

В матеріалі під таким заголовком у № 38 газети критикувався стан незадовільної гурткової роботи Лебединського Будинку культури. Зокрема йшлося про те, що навіть після обговорення цього питання і прийняття відповідного рішення на правлінні міжрайвідділу УТОГ, справи далеко не поліпшилися, хоча відтоді минуло більше півроку. Правління так і не допомогло керівникам гуртків ліквідувати вказані в їх роботі недоліки.

До редакції надійшов лист від голови Лебединського міжрайвідділу УТОГ І. Коваленко. Вона повідомляє, що наведені в кореспонденції факти дійсно мали місце. Зараз правління намітило ряд заходів по ліквідації даних недоліків.

ПІДСУМКИ РЕСПУБЛІКАНСЬКИХ ЗМАГАНЬ З ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ

У Києві, на стадіоні «Динамо», відбулися республіканські змагання з легкої атлетики серед глухих, у яких взяло участь 245 глухих спортсменів України, в тому числі 90 жінок.

В результаті змагань перше місце і звання чемпіонів 1970 року з легкої атлетики завоювала команда киян, яка набрала 252,5 очка. У складі цієї команди виступали відомі легкоатлети В. Лукаш, М. Васильєв та О. Калина. Можна без перебільшення сказати, що саме вони і забезпечили команді почесне місце.

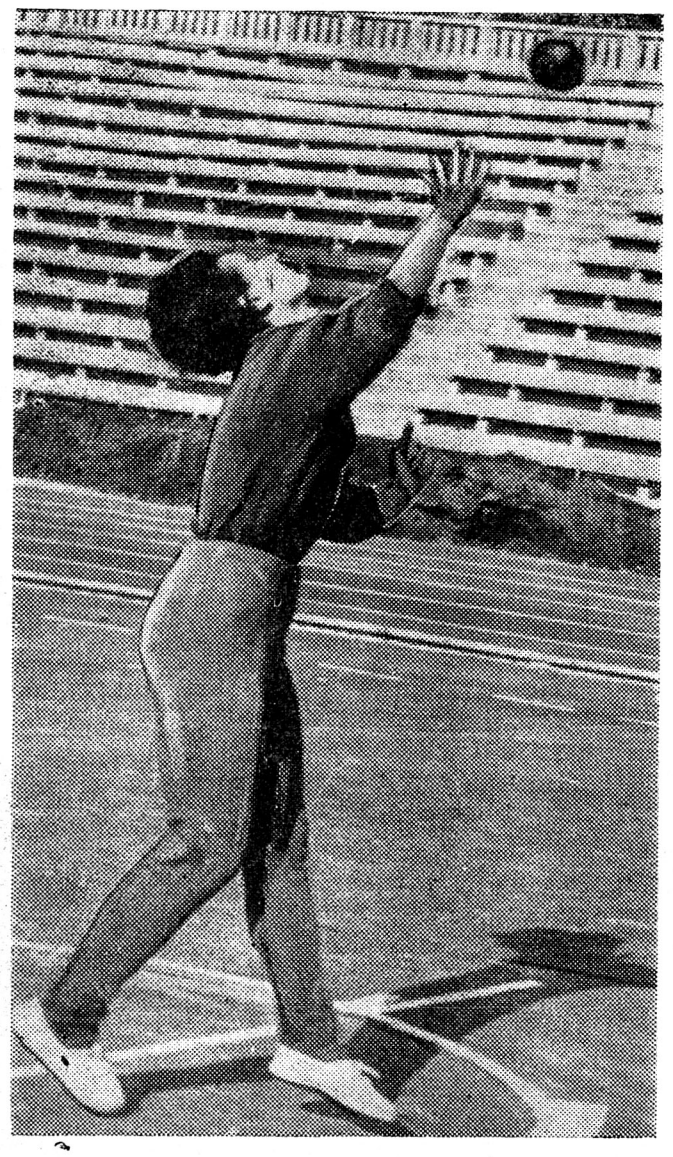

Дальші місця розподілилися в такому порядку: команда Ворошиловградського облвідділу —201 очко, Харківського —166, Житомирського —156,5, Одеського — 150,5, Запорізького —149,5, Львівського —138, Вінницького —124, Дніпропетровського — 114,5, Чернівецького — 79,5, Полтавського— 71, Кримського — 57,5, Миколаївського—52, Ровенського—42, Сумського —37, Волинського —22,5, Черкаського — 11, Івано-Франківського — 10,5, Кіровоградського— 8, Закарпатського —6, Чернігівського —5, Донецького —4,5, Херсонського — 1, Хмельницького —0 очок.

В турнірній таблиці нинішнього року, в порівнянні з минулим, сталися значні зміни. Легкоатлети Ворошиловградського обласного відділу перемістилися, наприклад, з 11 на друге місце, Харківського — з 5 на 3, Ровенського з 20 на 14, Чернівецького з 13 на 10, Волинського з 22 на 16. Та, мабуть, найбільшим досягненням слід вважати успіх житомирських легкоатлетів, котрі закріпилися на четвертому місці. У минулому році вони займали дев'яте місце.

Під час проведення змагань встановлено п'ять рекордів УТОГ, в тому числі один світовий. До числа рекордів відносяться: біг на 100 м В. Лукаша —10,8 секунди, стрибки у висоту — О. Колесникова — 178 сантиметрів, ходьба на 10 кілометрів — В. Мельника — 47.06.1, штовхання ядра — О. Калини —13,7 метра, біг на 5 тисяч метрів М. Васильєва —14.48.0. Останній і є рекордом світу серед глухих.

215 учасників змагань виконали нормативи всесоюзної спортивної класифікації, із них 6 першого, 29— другого і 180— третього розрядів.

Змагання показали значно кращу підготовку чоловіків. Про це свідчить 193 нормативи виконані чоловіками і лише 22 жінками.

Нижче своїх можливостей виступили чемпіони минулого року — львівські легкоатлети, які в цьому році зайняли аж... 7 місце. З другого на п'яте перемістилися легкоатлети Одеси.

Незадовільні результати порівняно з минулим роком показали легкоатлети Вінницького, Дніпропетровського, Запорізького, Полтавського, Кримського та Сумського облвідділів. На низькому рівні була фізична і технічна підготовка спортсменів Хмельницького, Херсонського, Чернігівського, Закарпатського, Кіровоградського та інших облвідділів, які закінчили змагання з надто низькими показниками. Посилання ніби на відсутність контингенту глухих на нашу думку — не виправдання. Справа зовсім в іншому—відсутності контролю фізкультурної роботи з боку працівників обласних відділів і обласних спортивних федерацій.

Прикладом зразкової підготовки до республіканських змагань з легкої атлетики може бути Житомирський облвідділ, який при таких же можливостях, як і Хмельницький, Херсонський та інші облвідділи, зайняв провідне місце серед найсильніших команд УТОГ. В цьому, насамперед, заслуга інструктора фізкультури Г. Люльченка.

Проте, цього ніяк не можна сказати, наприклад, про інструктора фізкультури Чернігівського Будинку культури В. Олійника, який, знаючи задовго наперед про змагання, не спромігся навіть скласти технічної заявки на участь спортсменів у змаганні.

Незважаючи майже на щорічні зауваження та попередження, працівники деяких обласних відділів направили команди на змагання без належного оформлення документів. Це стосується, в першу чергу, Вінницького, Дніпропетровського, Волинського, Кіровоградського, Полтавського, Черкаського та Чернігівського облвідділів.

З таким відношенням до підготовки спортсменів до участі в змаганнях надалі миритися не можна.

Й. ЗДОРОВИЛО.
Ю. СЛИВКА.

На фото: (зліва) київська спортсменка О. КАЛИНА, яка показала в метанні диска 38 метрів, списа— 31 метр та в штовханні ядра — 13,7 метра.

(внизу в центрі): київський спортсмен М. ВАСИЛЬЄВ — переможець в бігу на дистанціях 800, 1500, 5000 метрів.

В. ЛУКАШ (фото справа вгорі) переможець в бігу на дистанціях 100 та 200 метрів.

ОСЕННИЕ МОТИВЫ

Подкралась осень, как лиса.
Большим огнем зажгла рябины.
Покой и тишь пришли в леса —
Не шелохнуться и осины.

Кудлатый клен, высок, ветвист,
На все, что ниже, смотрит косо,
И за листом роняет лист
К ногам березки желтокосой.

* * *

Неслышно падают каштаны
В ковер листвы на тротуар.
Я собираю их в карманы
Как осени прощальный дар.

Ловлю насмешки и улыбки,—
Немножко чуть не по себе,—
Но рядом маленькие липки
Тайком подмигивают мне.

Мол, нам-то что? Смеются люди?
Нас не убудет, нам прибудет.
Чудить нам, право, не грешно...
А все же чуточку смешно,

Когда бы люди не взглянули
Какие мысли в голове...
Каштаны, гладкие как пули,
Призывно светятся в траве.

РЯБИНА

Стоит она, как девушка
в кораллах,
Гордясь нарядом, юности полна,
Еще любви и верности не знала
И горестей не ведала она.
Я ягоду попробовал украдкой;
Она терпка, и сок, как кровь
кипит.
Рябина станет вкусною и сладкой,
Когда ее морозом опалит.

Когда зима обсыплет снегом
густо,—
Былой мечете и новому верна,
Очарованья тихого и грусти
Она тогда становится полна.
Как женщина, что ведает и знает
И радости, и горе, и любовь...
Стоит рябина, ягоды роняет
Тяжелые и красные, как кровь.

* * *

Сижу, не смея шевелиться,
На старом пне лежит пила.
Поет щекастая синица,
Как будто счастье обрела.
А где оно! Неспешно осень
Бредет в березах молодых,
В покой озер упала просинь,
Осенний лес красив и тих.

И тишине и свету рада,
Пичужка весело поет...
Как мало ей для счастья, надо,
Как много мне недостает.
И все ж боюсь пошевелиться,
Захвачен радостью ее.
Ведь мне рассказывает птица
Про счастье тихое свое...

Н. НЫРОВ.

НЕ ДИВУЙСЯ

Сонце скотилось до небосхилу. Вечір стояв теплий та такий тихий, що було чути, як черкається лист об лист, вимовляючи якусь мелодію. Але, на жаль, Маринка, яка повільно йде алеєю, не чує її. Вона тільки душею своєю все це сприймає.

Ось відірвався від гілки листок, лапатий, багряно-жовтий. Покружляв у повітрі і легенько опустився біля маринчиних ніг. Затишок осені не дарує їй спокою. Вона вдихає присмак осіннього листя і думає, думає...

Разом з листом на алею падають каштани.

Ось упав один, за ним другий, третій... Розбивається їх панцир, і вони викочуються на середину алеї. Маринка обережно піднімає один з них, розглядає.

Я довго спостерігаю за нею. А потім теж починаю збирати каштани і дарую їх замріяній дівчині.

Вона зупиняється і здивовано дивиться на мене. Далі, злегка всміхаючись, бере з моїх рук ще теплі каштани. Очі її випромінюють подяку.

НОВАЧКАМ ЩАСТИТЬ

Лагідний плеск прохолодних і ласкавих хвиль під затишними шатами верболозів. Тут можна годинами просиджувати над кручами цієї мальовничої річки Десни, аби відчути тріпотіння риби на гачку. Але, бувало, просиджували ми й без кльову, а потім, похнюпившись, голодні і злі чвалали додому.

Якось один з новоприбулих попросив мене допомогти зробити йому на вудочку кінчик. Риби він зроду не ловив, але знічев'я вирішив спробувати: може, пощастить.

Дощ перестав, небо заспокоїлось. Вітер згріб з нього хмари і влігся за горбастим обрієм.

Удосвіта нас шестеро досвідчених і цей новачок Геннадій вже сиділи на заздалегідь підготовленому приманкою місці. Гена розмотав і закинув вудочку. Не минуло й півгодини, як він заволав:

— Товариші, допоможіть!

І, недочекавшись підмоги, вихопив з води майже кілограмового золотавого красеня. А невдовзі й другого. Не наважуючись більше випробувати долю, Гена поїхав човном додому. Ми, досвідчені рибалки, підбадьорені вдачею молодого-зеленого, простовбичивши на річці декілька годин, так і не дочекалися, щоб клювало.

Як бачте, новачкам щастить.

М. БАКУН.

Редактор О. БОРИМЧУК.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правления Украинского общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 1441—8670. 70 р.